

blive enige om, så kunne de lande, som mente, at det ville være formålstjenligt, hæve skatten. Så undgik man, at man har selskabsskatteprocenter på 40 i nogle lande og på 0 i andre lande.

Så fik man måske en minimumssats på 30 pct., som er i den nederste del, hvor Danmark ligger i dag. Så kunne vi måske hæve vores lidt, så vi fik et godt grundlag for fremtidens velfærdssamfund i Danmark.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som jeg sagde før, stemmer vi for den mindste forbedring og imod den mindste forringelse, også når det er EU, der kommer med nogle forslag. Derfor vil vi også, hvis det kan lykkes at opnå enighed i EU, se på, om det er en forbedring og så stemme for den.

Vi mener, at man internationalt i EU og i alle mulige forskellige internationale sammenhænge skal arbejde for at få lavet en koordinering også af skatteområdet. Vi mener, at det er et stort fremskridt, at man i OECD har fået lavet reglerne om multinationale selskaber og transfer pricing. Problemet er så at få den danske regering til at kontrollere, at reglerne bliver overholdt.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Tak til fru Line Barfod. Så er det korte bemærkninger til Kristendemokraterne. Hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg syntes, hr. Mogens Nørgård Pedersen holdt en meget fin tale, som slog meget på fællesskabsværdier, socialt engagement og også med mange kritiske bemærkninger til den nuværende regering. Derfor synes jeg, at det kunne være lidt interessant at høre, om Kristendemokraterne er kommet længere i overvejelserne om, hvorvidt man stadig væk mener, at man kan stå bag denne her og nu-regering, eller om man i forbindelse med et kommende valg vil pege på en anden regering end den, som man har kritiseret så værdifuldt og korrekt her under afslutningsdebatten.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu forholder det sig jo sådan, at det snart er mange dage siden, endda flere hundrede dage siden, at vi meddelte, at vi ikke længere var parlamentarisk grundlag for den siddende rege-

ring. Siden den tid har vi naturligvis stået frit, forstået på den måde, at det, det drejer sig om for os Kristendemokrater, ikke er, om regeringen er rød, grøn eller blå, men om, at vi får mest muligt af vores politik gennemført.

Det er rigtigt, at min tale et stykke hen ad vejen var kritisk, men vi har også på nogle områder kunnet samarbejde med den siddende regering. Det er vel et midterpartis lod at samarbejde til begge sider, og det vil vi også kunne i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er klart, at et midterparti har tradition for, og det er vel også dets eksistensgrundlag, at kunne samarbejde til begge sider.

Jeg har forstået det sådan, at nogle af Kristendemokraternes mærkesager, sådan humanistiske idégrundlag, er, at ulandsbistanden skal hæves, at der skal være et ordentligt socialt velfærd osv., og det er jo ikke sådan ligefrem det, den nuværende regering står for.

Derfor er spørgsmålet: Vil Kristendemokraterne kunne pege på en fortsat VK-regering efter valget, eller vil man pege på en centrum-venstre-regering som alternativ?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jamen i den her sammenhæng kan man da ikke udelukke noget som helst. Det, som vi er optaget af, og det, som min ordførertale også bar præg af, er et opgør med den egoistiske politik, som føres af den nuværende regering. Derfor sætter vi fokus på fællesskabet, for vi tror på den ene side ikke, at mennesket er nok i sig selv, på den anden side tror vi heller ikke, at mennesket kun er noget i fællesskab med andre. Vi sætter pris på individet, men vi erkender, at individet kun fungerer og eksisterer i det fællesskab, som vi alle sammen er en del af.

Vi synes, og det var det, min kritik i ordførertalen gik ud på, at det, som den her regering driver i alt for høj grad, er hensynet til det enkelte individ og ikke til den – som nævnt i min ordførertale – underskov af buske og blomster, som er i naturen.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen. Så er det korte bemærkning til hr. Mogens Lykketoft, og det er først fru Line Barfod.